

พระคุณหลวงพ่ออันประมาณมิได้

วิฑูรย์ ตระการพุกษ

P19002

ผมชื่อวิฑูรย์ อายุ ๓๗ ปี รู้จักวัดอัมพวันเป็นครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ โดยเพื่อนชวนให้ไปปฏิบัติธรรมเป็นเวลา ๔ วัน ได้รับกรรมฐานกับพระเดชพระคุณหลวงพ่อและอาจารย์ซุ้ง ซึ่งขณะนั้นเป็นแม่ชี เป็นผู้สอน แต่ด้วยความที่มีได้มีความเข้าใจและศรัทธาตั้งแต่นั้น จึงมิได้รับผลจากการปฏิบัติมากมายนัก นอกจากรู้จักกับเวหนาดลอด ๔ วัน และ รู้สึกว่าจิตสงบบ้าง เมื่อกลับบ้านก็มิได้ปฏิบัติต่ออีกเลย และได้ดำเนินชีวิตเรื่อยมาโดยมิได้เห็นความสำคัญของการสวดมนต์ปฏิบัติธรรมแต่อย่างใด

ต่อมาในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๓ ภรรยาผมซึ่งเป็นชาวมาเลเซียได้มาปฏิบัติธรรมเป็นเวลา ๓ วัน และเมื่อกลับบ้านก็ได้ปฏิบัติต่อเนื่องมาเรื่อย ๆ จนภายหลังเกิดสามารถอ่านหนังสือไทยได้โดยมิได้เรียน ซึ่งพระเดชพระคุณหลวงพ่อดีเมตตาบอกให้เขียนเรื่องลงในหนังสือกฎแห่งกรรมฉบับที่ ๑๖ แล้ว เป็นที่น่าแปลกใจว่าอีก ๑ ปีให้หลัง คือ ในเดือนพฤศจิกายน ๒๕๔๔ ข้าพเจ้าเกิดอยากที่จะไปปฏิบัติธรรมที่วัดอีก หลังจากที่ได้ประสบปัญหาชีวิตและครอบครัว จึงได้เดินทางไปที่วัดอัมพวันพร้อมกับภรรยา และอยู่ปฏิบัติเป็นเวลา ๓ วัน ในครั้งนี้ด้วยความศรัทธาพระเดชพระคุณหลวงพ่อดีเมตตาตั้งใจปฏิบัติ ทำให้ผมได้รับอานิสงส์ซึ่งเห็นได้ชัดเจน คือ อารมณ์เย็นลงมาก จนบุคคลรอบข้างสามารถสังเกตได้ หลังจากนั้นเป็นต้นมาก็ได้สวดมนต์

ปฏิบัติต่อเนื่องมาเป็นประจำ ชั่วโมงหนึ่งบ้าง หรือครึ่งชั่วโมงบ้าง แล้วแต่สภาพร่างกาย แต่ผมจะพยายามไม่ให้ขาด

ผลจากการสวดมนต์ปฏิบัติธรรม ทำให้ผมได้ประสบกับเหตุการณ์ ซึ่งเรียกได้ว่าเป็นปาฏิหาริย์หลาย ๆ ครั้ง ทำให้ผมยิ่งมีความศรัทธาต่อพระเดชพระคุณหลวงพ่อกุศลและพระกรรมฐาน ซึ่งในแต่ละครั้งผมก็ได้กราบรายงานต่อท่าน ซึ่งท่านก็ได้กล่าวอะไร เพียงแต่พยักหน้ารับเท่านั้น

ในปี ๒๕๔๓ ผมได้เปลี่ยนที่ทำงานจากงานราชการที่มั่นคงอยู่แล้วไปยังบริษัทเอกชนแห่งหนึ่ง ซึ่งให้เงินเดือนสูงกว่ามาก ซึ่งในขณะนั้นผมมองเห็นว่าเป็นโอกาสที่จะได้มีฐานะที่ดีขึ้น และหวังว่าจะได้ซื้อบ้านที่ใหญ่ขึ้น ทุกอย่างดูดีไปหมด แต่ด้วยความที่เป็นลูกศิษย์พระเดชพระคุณหลวงพ่อกุศล ผมจึงได้นำเรื่องไปกราบเรียนท่าน โดยคิดว่าท่านจะต้องเห็นด้วยแน่นอน แต่เมื่อผมได้นำเรื่องกราบเรียนท่านแล้วปรากฏว่าท่านกล่าวกับผมว่า “ที่เก่าก็มั่นคงดีอยู่แล้วมิใช่หรือ ที่ใหม่ให้เงินเรามากกว่าก็จริง แต่ถ้าเราทำงานสำเร็จแล้วเขาเอาเราออก เราจะทำอย่างไร” เมื่อผมได้ยินพระเดชพระคุณหลวงพ่อกุศลกล่าวดังนั้นก็แปลกใจ แต่ก็ยังคิดว่างานใหม่ยังไ้ดีกว่าก็เลยไปปรึกษาผู้ใหญ่ท่านหนึ่ง ซึ่งท่านก็บอกว่า ที่ทำงานใหม่ไม่น่าจะมีปัญหาอะไร เพราะมั่นคง และไม่เคยมียินว่ามีเหตุการณ์การใช้พนักงานเสร็จแล้วปลดออก ผมจึงได้กราบเรียนกับพระเดชพระคุณหลวงพ่อกุศลอีกครั้ง ซึ่งคราวนี้ท่านคงเห็นว่าไม่มีประโยชน์ที่จะทัดทานศิษย์ดีคนนี้ ท่านจึงกล่าวว่า “ถ้าเป็นเช่นนั้นก็เอา ขอให้ตั้งใจ” ผมจึงได้ออกจากงานราชการในปี ๒๕๔๓

เมื่อทำงานในบริษัทเอกชนนี้ได้ประมาณ ๒ เดือน ผมก็ได้ขยับขยายซื้อบ้านใหม่หลังใหญ่กว่าเดิม ซึ่งผมก็ได้้นำเรื่องกราบเรียนพระเดชพระคุณหลวงพ่อกุศลท่านอีก

ซึ่งท่านก็บอกว่า “ที่บ้านที่อยู่นี้ก็พออยู่ได้มีใช้หรือ ทำไม่ถึงรีบซื้อ” และก็เป็นอย่างเดิม ลูกศิษย์ดีก็อย่างผมก็หาเหตุผลมาว่าบ้านหลังเก่าจะขายให้กับน้องสาว และเอาเงินไปดาวน์บ้านหลังใหม่ เงินที่จะผ่อนส่งก็มี เพราะเงินเดือนที่ทำงานใหม่ได้มากขึ้นและอยากให้ครอบครัวได้อยู่บ้านใหญ่ขึ้น ท่านก็มีได้ตัดทานว่าอะไรอีก

เมื่อทำงานในบริษัทแห่งนี้ได้ประมาณ ๑ ปี ก็เริ่มมีปัญหาหลาย ๆ เรื่อง ทั้งจากเรื่องคนและปัญหาการเมืองภายในบริษัทเอง ทำให้ประสบกับปัญหามากมาย แต่ก็ได้นายซึ่งเป็นชาวต่างชาติคอยสนับสนุนเรื่อยมา ก็ทำให้ยังสามารถอยู่ได้ แต่ต่อมาเมื่อทำงานจนเกือบครบ ๒ ปี ผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นชาวต่างชาติได้ถอนตัวออกไป และนายก็ได้บอกกับผมว่าตัวท่านเองก็คงจะมีได้อยู่บริหารต่อไป และแนะนำว่าเมื่อมองปัญหาภายในแล้ว ผมควรจะออกจากที่ทำงานเดิมและไปหางานใหม่ดีกว่า เพราะอยู่ไปก็ไม่ มีประโยชน์และอาจถูกกลั่นแกล้งได้ ผมจึงได้ออกจากการงานในที่สุด เป็นไปตั้งที่พระเดช พระคุณหลวงพ่อดีเคยกล่าวเตือนผมไว้ตั้งแต่แรก

ตลอดเวลาที่ผมทำงานและประสบกับปัญหาต่าง ๆ กระผมได้เดินทางไปที่วัดพร้อมกับครอบครัว ซึ่งตามปกติก็จะไปเกือบทุกอาทิตย์ ทุก ๆ ครั้งเมื่อพระเดช พระคุณหลวงพ่อดีเห็นก็จะเมตตาถามเสมอว่า “งานเป็นอย่างไบบ้าง” ท่านบอกให้ออดทนเสมอ ๆ การที่ท่านได้คอยสอบถามได้เป็นกำลังใจให้กับผมเสมอมา จนเมื่อออกจากงานผมได้ไปกราบเรียนท่าน และพร้อมทั้งกราบขอโทษกรรมจากท่าน ในฐานะที่เป็นลูกศิษย์ท่าน แต่ดีและไม่ฟังคำตัดทานของท่านตั้งแต่แรก พระเดชพระคุณหลวงพ่อดีพูดกับผมว่า “ไม่เป็นไร”

เมื่อออกจากงานผมก็ยังไม่สามารถทำงานที่ใหม่ในทันที ทั้งนี้อาจจะเห็นว่าผมต้องเลือกงาน และรายจ่ายที่ค่อนข้างมาก ทำให้ต้องหางานที่มีรายได้สูงพอสมควร เมื่อ

ผมเดินทางไปกราบพระเดชพระคุณหลวงพ่อบอกท่านก็จะเมตตาถามเสมอว่า “เรื่องงานเป็นอย่างไรบ้าง” ช่วงเวลานี้หากผมมีได้สวดมนต์ปฏิบัติกรรมฐานแล้วย่อมมีทุกข์มากแน่ แต่แปลกที่ผมมีได้กังวลใจหรือทุกข์ใจอะไรมากนัก ผมมีเวลาปฏิบัติธรรมมากขึ้น แต่เหนือสิ่งอื่นใดผมมีความศรัทธาอย่างยิ่งต่อครูบาอาจารย์พระเดชพระคุณหลวงพ่อบอก

ผมเชื่อมั่นเสมอว่า เมื่อผมได้ปฏิบัติธรรมด้วยศรัทธา ถูกรู้และต่อเนื่องแล้วผลดีย่อมเป็นที่หวังได้ และก็เป็นที่ไปตามนั้น วันหนึ่งที่ผมได้ไปกราบพระเดชพระคุณท่าน ท่านได้เมตตาพาหัวให้ผม และในวันเดียวกันเมื่อผมเดินทางกลับมาถึงบ้านผมได้รับโทรศัพท์ทางไกลจากนายเก่าของที่ทำงานที่ผมเคยทำงานให้เมื่อหลายปีมาแล้ว โดยนายเก่าผมต้องการให้ผมกลับไปทำงานที่เดิม และได้เสนอเงินเดือนซึ่งพอเลี้ยงครอบครัวและผ่อนบ้านได้ เป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ใจ และเป็นปัจจัยตั้งโดยแท้จริง เหตุการณ์นี้ทำให้ผมมองเห็นโลกธรรม ๘ ประการจากประสบการณ์ของตนเอง คือ มีลาภ เสื่อมลาภ มียศ เสื่อมยศ มีสรรเสริญ มีนินทา มีสุข ก็มีทุกข์

ตลอดเวลา ๔ ปีที่ผมได้เริ่มสวดมนต์พาหุงฯ และปฏิบัติกรรมฐานต่อเนื่องมานั้น ก่อให้เกิดประสบการณ์ในชีวิตมากมาย ได้เห็นและเข้าใจความเป็นมาและเป็นไปตามเหตุปัจจัยต่าง ๆ ซึ่งพระเดชพระคุณหลวงพ่อบอกได้เทศนาสั่งสอนตลอดมา การปฏิบัติธรรมและฟังเทศธรรมะของท่าน ทำให้ผมมีศรัทธาและก่อให้เกิดจิตใจที่มั่นคงเข้มแข็ง พร้อมรับปัญหาต่าง ๆ ที่จะเข้ามากระทบ เข้าใจถึงธรรมะจัดสรร เข้าใจว่าเหตุใดพระเดชพระคุณหลวงพ่อบอกถึงบอกกับลูกศิษย์ ท่านให้ปฏิบัติธรรมต่อเนื่อง **ทั้งนี้เพราะว่าเราจะไม่มีทางทราบว่าจะเกิดปัญหาเมื่อใด** หากมิได้มีการฝึกตนและจิตดีแล้ว ย่อมเป็นทุกข์กายทุกข์ใจมาก

ผมได้เข้าใจแล้วว่า เมื่อพระเดชพระคุณหลวงพ่อกำนัดทาน และเราคือไม่ฟัง ก็ต้องเรียนรู้และเจ็บปวดจากการกระทำของตนเองนั้น และเมื่อปัจจัยถึงพร้อมแล้ว ท่านก็จะช่วยเราได้ ผมซึ่งใจในคำสอนของพระเดชพระคุณท่านที่พูดเสมอว่า “ให้ช่วยตัวเอง พระพุทธเจ้าสอนให้ช่วยตัวเอง” เมื่อเกิดปัญหาเราเองนี่แหละที่จะต้องช่วยเหลือตัวเอง มิได้มีผู้ใดช่วยเหลือเราได้เลย

ถึงผมจะได้รู้จักกับวัดอัมพวัน ได้รับกรรมฐานเป็นลูกศิษย์พระเดชพระคุณหลวงพ่อกันเป็นเวลาไม่กี่ปีมานี้ แต่ผมดีใจเหลือเกินที่ผมยังพอจะมีบุญกุศลที่ได้กระทำมาในอดีต ส่งผลให้ผมได้เกิดทันยุคสมัยของพระเดชพระคุณหลวงพ่อกัน ได้พบและฟังธรรมจากพระเดชพระคุณท่าน ได้รับความเมตตาอันประมาณมิได้จากท่าน ผมจึงอยากบอกไปยังทุกท่านว่า เมื่อท่านได้มีโอกาสเกิดทันยุคสมัยพระเดชพระคุณท่านแล้ว ได้มีโอกาสพบและฟังธรรมจากท่าน ได้รับกรรมฐานจากท่าน ขอให้ท่านสวดมนต์พาหุง มหาภาฯ และปฏิบัติกรรมฐานต่อเนื่องไปเถิด ขอให้ท่านมีศรัทธาต่อครูบาอาจารย์ในแนวทางปฏิบัติและถึงพร้อมด้วยความเพียร ท่านย่อมได้รับผลดีกับตนเองและครอบครัวอย่างแน่นอน อย่าบอกกับตัวเองว่าไม่มีเวลาเหมือนที่ผมเคยคิดบอกกับตัวเอง หากไม่มีเวลาหรือเลิกทำงานดีก็อย่างผม ขอให้ตื่นนอนตอนเช้า สวดมนต์ปฏิบัติก่อนออกไปทำงาน ตื่นเช้ากว่าปกติ เพียงแต่ขอให้ท่านสนใจตนเองโดยการลุกขึ้นปฏิบัติ ดังนี้คติกรรมฐานบอกไว้ว่า “กินน้อย นอนน้อย พุดน้อย ทำความเพียรให้มาก”

ผมและครอบครัวขออธิษฐานให้คุณพระรัตนตรัยและบุญกุศลที่พระเดชพระคุณหลวงพ่อกันได้สั่งสมมาเหลือคณานับ ในการสร้างคนมาโดยตลอดนี้ ส่งผลให้

พระเดชพระคุณท่านมีสุขภาพดี และอยู่เป็นมิ่งขวัญให้กับลูกศิษย์ตลอดไปด้วยเทอญ

...